

Evangeliumi munkás.

„Mindenik pedig az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

II. évfolyam.

Budapest, 1909. május havában.

2. szám.

Bizonyágtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-től

Folytatás.

„Az Úrnak napja közel vagon.“

Azon oktatás, amelyben a Megváltónk tanítványait részesítette, Isten népének minden időben áldására szolgálhat. Midőn azt mondá: »Vigyázzatok magatokra«, akkor az utolsó időben élő hívőkre gondolt. Mindenki tekintse saját feladatának a szentlélek ajándékait szívében ápolni. Sátán fáradhatatlanul azon törekszik, hogy Krisztus követőit az ő fekete zászlaja alá csábítsa. »A gonoszságnak minden eszköze által dolgozik azokban kik elvesznek.« De Sátán nem az egyetlen munkása a sötétség országának. Aki a bűnre felhívja az embereket, az csábító. Aki utánozza a nagy csalót, az munkatársa önek. Aki befolyása által rossz tetteket visz véghez vagy azokat pártolja, az a rabság munkáját végzi. A tett megmutatja, hogy milyen hajlamai és kívánságai vannak az embernek. Soknak gyümölcse, kik azt vélik, hogy jó gyümölcsfák az Úrnak kertjében, nem más egyebek mint konkolyok és tövisek. Néha egy egész gyülekezet helyeselheti egyeseknek elárásait, de ezen helyeslés nem teszi óvává a helytelen cselekedeteket. Nem lehet szólni a tövisről szedni. Hogyha sokan, kik a jelenvaló igazságban való hitet vallják, valóságos helyzetüket felismernék, akkor kétségbe esnének. Meglátják, hogy tudatlanságukban és vakaságukban az igazság ellen dolgoztak, Sátán munkáját végezték. Sokan annyira vakultak az ő csalásai által, hogy so-többé nem tudnak tőle megszabadulni. Ilyen állapotok által sok lélek meg-

botránkozik és elvesz. A gyülekezet számtalanszor lett figyelmeztetve a közeledő veszélyekre, de a világi szellem feljebb kerekedett s erősebbnek bizonyult. Az Isten elleni szokások, divatok, melyek a lelket az Istentől elvezetik, már évek óta gyökeret vertek, míg végre az Úrtól adott figyelmeztést már fel se veszik.

Senki sem tudhatja, hogy mennyire sülyedt a bűnbe, ha egyszer átengedte magát a csábító hatalmának. Sátán elfoglalta Júdás szívét és annyira vitte, hogy az ő mesterét elárulta. Sátán arra indította Ananiást és Saphirát, hogy a szentléleknek jóra való indításának dacára hazugságot szóljanak. Aki teljesen át nem adja magát az Úrnak, az könnyen félrevezettetik a Sátán által, aki egyszersmind elhitei az emberrel azt is, hogy az Úrnak szolgálatjában áll minden bűnöknek dacára.

Kedves testvéreim, hozzátok intézett intéseim: »Vizsgáljátok meg magatokat, hogy vajjon a hitben vagytok-e; próbáljátok meg magatokat.« A keresztyéni szeretet tisztaságára szükséges, hogy az Isten kegyelmét folyton élvezzük. Vajjon felhasználtatok minden alkalmat arra, hogy a ti szeretetetek még jobban bővülködjen ismeretekben és minden értelmességben? Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó, hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára. Teljesek lévén az igazságnak gyümölcseivel, melyet Jézus Krisztus teremt az Istennek dicsőségére. Sokan, kik az igazság mellett állást kell hogy foglaljanak, gyávaságot és gyengeséget tanúsítanak. Aki a kegyelemben nem növekedik, s nem azon iparkodik, hogy az isteni tökéletesség magaslatát elérje, az biztosan elesik a küzdelemben. E

világ a keresztyénre nézve az ellenség földje. Ha Istennek minden fegyvereit fel nem veszi, akkor a sötétség fejedelmének hatalmába kerül. Mindenkinék hite próbára lesz téve. Mind a tűzben lesznek tisztítva mint az arany a kemencében.

A gyülekezet gyakorlatlan és tapasztalatlan férfiakból és nőkből áll, akik folytonosan gondozásra és ápolásra szorulnak. Azonban sokáig uralkodott a könnyelműség és lágymelegségnek lelke a gyülekezetben. Egy világi szellem behatolt a gyülekezetbe, amelynek elidegenülés, vádolás, rágalom, gyűlölet és igazságtalanság volt a következménye. Hogyha oly férfiak, kik Isten megszentelési és tisztítási erejét nem tapasztalták, kevesebbet prédikálnának és több időt felhasználnának lelküket az Úr előtt megalázni, akkor reményleni lehetne, hogy az Úr segítségtekre megjelenik, hogy a betegségtől meggyógyítson. Sokan az utóbbi időben a prédikátorok közül hamis bizonyosságban ringatják magukat. Az Úr munkájának fontos ügyeit nem lehet olyan egyénekre bízni, kik nem állnak élő összeköttetésben az Úrral. Az ilyen életben és hitben levő prédikátorokra bízni a nagy munkát annyit jelent, mintha nagy tengeri hajót gyermeki kézre bízának. Aki a mennyei bölcsesség és isteni erő nélkül szűkölködik, nem képes arra, hogy az evangélium nagy hajóját a nagy jégmezőkön és viharokon keresztül vezesse. A gyülekezetek nagy veszélyeken mennek keresztül. Ilyen körülmények között ki hajlandó azt felavatatlan kezekre bízni, hogy hajótörést szenvedjenek? Szükségünk van egy révészre, aki biztos révbe vezet, mert közeledünk a véghez.

Mint Isten népe legyünk világossága a világnak. De sokan bolond szűzek, akiknek nincs olajuk az edényükben. Könyörüljön rajtok az irgalmasságnak és kegyelemnek gazdag Istene, és segíjen, hogy nehogy végre a gonoszokkal egyetemben büntetést szenvedjünk.

E nagy küzdelem és megpróbáltatás idejében, a hit és az őszinte meggyőződés alapján nyugvó Krisztus szeretetéből és a gazdag tapasztalásokból eredő

vigasztalásokra nagy szükségünk van. Csakis a folytonos nevedezés útján válhatunk tökéletes nőkké és férfiakká az Úr Jézus Krisztusban.

Óh mit is mondjak még, hogy a lelki vakok szemei é. a süketek fülei megnyiljanak? A bűnt meg kell feszíteni. Egy teljes megújulásra van szükségünk a szentlélek által. Krisztus szeretetére és élő hitre van szükségünk. Ez a tűz által megpróbáltatott arany. Ezt csak Krisztus által érhetjük el. Minden őszinte és komolyan gondolkodó lélek részese lesz az isteni természetnek. Az olyan lélek isteni vággyal telik be, s azon óhajtaással, hogy a szeretetnek teljességét tapasztalja, amely minden értelmet felülmúl. S midőn az isteni életben előre halad, mindig nagyobb képességgel bír az isteni igazságok megértésére és elfogadására, míg végre teljesen átalakul és hasonló lesz Megváltójának képéhez. Folytatás következik.

Hogyan áll a gyülekezeti ügyetek?

Ezen kérdés gyakran merül fel. Ha két keresztyén barát, kik különféle gyülekezetekhez tartoznak, összetalálkoznak, akkor szabad arra számítani, hogy erről a kérdéstről is tárgyalni fognak. Az egyik így beszél: »Óh, nálunk jól megy minden, nagyon jól; a gyülekezetben nagy az összetartás, az istenitiszteletek élénken látogattatnak, az evangélium prédikálása nyílt fülekre és szívekre talál.« A másik kevésbé jó jelentést fejez ki: »Nem mondhatnám éppen, hogy olyan nagyon jól menne, de mégis csak megy, hogyha jóllehet itt-ott egy kis zavar, szakadás is szokott bekövetkezni.« Egy harmadik szomorúan hallgatja és némán beleegyezőleg, ő szeretné a kérdészködést mellőzni, miután azonban neki ez nem sikerül, vállat von és keservesen panaszkodik: »Nálunk már sehogy sem akar menni, nincs gyülekezeti életünk és nem is lesz soha!«

A vénnek és a gyülekezetnek együtt működése szükséges, és ha egy könnyelmű és hűtlen, akkor egy eredményes növekedésről nem is lehet szó. Sokan a mi gyülekezetünkben erre nem gondol-

nak, hanem panaszt panaszra hánynak a vénnek a szemébe. Ahelyett, hogy ők maguk felett panaszkodnának, a gyülekezeti vént oly dolgokért teszik felelőssé, amelyért önmaguk a panaszkodók lennének felelősek. A közmondás jóllehet mondja: »Amilyen a pásztor olyanok a juhok.« Ez sok esetben áll. Nem mondhatjuk azonban így is? Amilyen a gyülekezet, olyan a vén is. A vén is ember. Ő többé-kevésbé függ az ő környezetétől. Őt lehet felbátorítani és őt lehet elcsüggeszteni.

Miként egy virág is csak jó egészséges levegőben fejlődhetik, ha napsugár és eső van, úgy általában véve öröm, buzgalom és erélyesség a vén kötelességének betöltése alkalmával csak akkor lesz állandó, ha meg vannak az ehhez szükséges alapfeltételek. Ahol a vén nem dolgozhatik örömteljesen, ott általában véve kevés hasznosat vihet keresztül. Ha örömmel és teljes átadással szolgálhatunk, eltűnnek minden nehézségek!

A gyülekezet megnehezíti hivatalának viselésében, ahelyett, hogy megkönnyebbitené abban. A többi hivatal viselői eljárásukkal akadályozzák tevékenységében, ahelyett, hogy hű segítő munkásai lennének.

Miben rejlik annak az oka, hogy számtalan gyülekezetben nem tapasztalni előrehaladást? A tagok az kozójuk? Sokan úgy vélik, ne a pásztor vezesse a gyülekezetet, hanem a nyáj vezesse a pásztor. Ne a pásztor menjen elől az Isten szavának pálcájával, hanem a tömeg megy elől és a pásztor csak ballagjon hátul aláztatosan, szelíden és finomsággal a gyülekezet háta mögött.

Ha tehát némely gyülekezetben igen elszomorító az állapotok és nem épül egy cseppet sem a gyülekezet, akkor tanulmányozzuk ezen beteges állapot eredő okát, az alapos vizsgálódáshoz szükséges kérdéseket az alábbiakban állítsuk fel: 1. Hogy áll az ügy a gyülekezeti tisztviselőkkel, valódi segítői ők a vénnek, hűséges eleven keresztyének, akiknek a szívök a kellő helyen van? Szorgalmas látogatói-e a gyülekezetnek, szorgalmasan részt vesznek-e az úrvacsorában? Vajjon szeplőtlen, szemérmes,

illedelmes-e az ő életmódjuk? 2. A gyülekezeti tagok hogyan teszik meg kötelességüket? Ne képzelje be magának senki, hogy egy ember, a gyülekezeti vén, mindent egymaga végezhet. Nem, minden tagnak meg van a maga kötelessége. Ehhez számítjuk mi a gyülekezetnek szorgalmas látogatását is. Megadják-e a tagok az Úrnak tizedét? Egyéb adakozásokat? Kegyelmesek-e a tagok egymáshoz, van-e bennük keresztyéni szeretet? Imádkoznak-e a gyülekezetben szorgalmasan az előljárójukért is? Nos, ha Istennek segítségére van szükségünk, kérjük szorgalmasan az ő segítségét! Az igazak imája kedves Isten előtt és senki sem tudja, hogy a szorgalmas buzgó ima a gyülekezeti tagok részéről, a vént fellendíti, bátorsággal a munkára ösztökéli. Akinek a gyülekezet jólléte valóban a szívéen fekszik, az ezen kötelezettségnek minden esetben hűséggel utána jár. 3. Minden gyülekezetnek legyen egy tehetséges vénje. Őneki Isten igéjét jól kell tudni magyarázni; őneki a tizedben és adakozásban jó példával kell előljárni; a fiatalság körében az ő befolyását juttassa érvényre és látogassa meg a betegeket és a szegényeket; ő minden alkalommal legyen példa az alamiznosztásban. Röviden szólva, neki vannak a legnagyobb kötelességei az ő fején, szívéen, jellemén, háza népén és zsebéen. Szívlelje meg úgy a vén mint a gyülekezeti tagok az apostol figyelemzetését: »Járjatok méltóképpen Krisztus evangéliumához és ne szomorítsátok meg az ő szent nevét, akitől nevezettek.« Fil. 1, 27; Jak. 2. 7.

„Vigyázzatok és imádkozzatok!“

Mióta az első emberpár vétkezett, attól az időtől fogva a háborúság is elkezdődött az emberek között. Mindjárt az első két fiú: Kain és Ábel példája mutatja ezt. A hívó Ábelt gyűlölte a könnyelmű Kain, aki nem törődött az Isten teljes akaratával. A gyűlölségnek lelke erőt vett rajta és odáig vitte őt, hogy megölje az ő atyjafiát. Idővel

mindjobban láthatóvá lettek ennek a gyűlölségre ingerlő léleknek a művei. 1. Móz. 4, 23–24; 6, 1–6; Gal. 4, 29; Ap. csel. 7, 9. A zsoltáriró a 14. zsoltárban már így ír: »Mindnyájan elhajlottak egyetembe haszontalanokká lettek, nincsen ki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.« 3. vers. »Kik az Úr Jézust is megölték és az ő saját profétáikat és minket is kergettek; sem az Istennek nem kellene és minden embereknek ellenségei. Kik megtiltják, hogy a pogányoknak ne prédikáljunk, hogy azok üdvözüljenek, hogy mindenkor betöltsék az ő bűneiket: mert elfoglalta őket a harag mindörökké.« 1. Thess. 2, 15. 16. És ugyan ki szította a haragnak ezt a tüzet? A könnyelműség és a gyűlölet fejedelme.

De ezeknél sokkal veszedelmesebb és nagyobb ellenégek voltak az Úrnak azok, akik alpártak a hittől. Kikről az Úr eleve szólott Luk. 11, 24–26. És ezek a jövendölések beteljesedtek már az első keresztyéni időben is. »Az ércmives Sándor sok gonosszal volt nekem« írja Pál apostol. 2. Tim. 4, 14. 15. Lásd János 3. levelét Diotrefesről.

Ma is sok ércmives Sándor és Diotrefes van, akik elpártolnak a jelenvaló igazságtól és azok útjára lépnek, akiket a gyűlölség és a bosszúállás szelleme vezet. Ezek sokakat az Úr népe közül megtántorítanak és kétségbe hoznak, hogy ne engedjenek az igazságnak. »Gonosz farkasok ezek, kik nem kedveznek a nyájnak.« De Pál apostol a szentlélek által int bennünket, hogy az ilyeneket eltávoztassuk. 2. Tim. 4, 15. »Aki köszön néki, annak gonosz cselekedeteiben részes leszen.« 2. Ján. 10, 11. »Utálván még az olyan ruhát is, mely azoknak testektől illetetett.« Jud. 23. De figyeljünk a 22. versre is: »Nemelyeken könyörüljete, megválasztván azokat egyebektől.« A zsoltáriró is így nyilatkozik a 139. zsoltár 21–23. verseiben. Azért, kedves testvéreim, tusakodjunk a hitért mi is. Azért a hitért, amely az Úr kegyelméből »egyszer adott a szenteknek«. Csak így lehetünk képesek — elleneinket túrelemmel viselve — mégis diadalmaskodni a szeretet által. És akkor a mi ajkunkról is

hangzani fog az a diadalének: »Nagyok és csodálatosak a te dolgaid mindenható Isten . . .« Jel. 15, 2–4.

Botyánszky Mátyás.

Tapasztalatok Kolozsvárt és vidékén.

»Ki beszélhetné el az Úr nagy tetteit? és jelenthetné ki minden dicsőségét?« Zsolt. 106, 2.

A múlt évben az Úr gazdagon megáldott bennünket úgy, hogy nem győzünk eléggé hálát adni a tiszteletéért. Az Úr Jézus tanubizonyságtételében a következőket olvassuk: »Ha az égből egy könyv volna, minden angyal és ember író lenne, minden fa és ág toll és a kimeríthetetlen ocean tinta, még akkor is a könyv kicsiny lenne, az író és a toll kevés, és a tinta nem lenne elégséges az Isten szeretetének megmagyarázásához.« 34 kedves lelket tudunk megkeresztelni Kolozsvárt és vidékén, az Úrnak legyen dicséret minden egyes lélekért.

Az érdeklődés a városban és különösen a vidéken most élénkebb mint ezelőtt, mert a testvérek is tehetségük szerint munkálkodnak. Mindenfelé vannak lelkek, akik a felvételre készülnek. A gyülekezetek néhányszor annyira túl voltak zsúfolva, hogy rossz levegő miatt a lámpa is kialudt. A legutóbbi időben a szegény románok kéréseit is teljesíthettem, amidőn a k. Paulini atyámfia mindenfelé meglátogatta őket; ők ajtatosán hallgatták az Isten igéjét. Mindenfelé egy pásztorra várnak, de a vetés nagy, munkások pedig kevesen vannak s így nem vagyunk képesek minden kívánságnak eleget tenni. Az Úr legyen kegyelmes a munka iránt és küldjön munkásokat az aratásba. E télen Szilágy megyében is megkezdettük a munkát. Bereczki István atyámfia könyveket terjesztett el a vidéken és sok érdeklődő lélekre akadt. Több ízben meglátogattam az egyes községeket és a lakosok nagy számmal jöttek hallgatni a jelenvaló igazságot. Mivel a vidék igen gazdag s a bor dúsan te-

rem, csak nehezen akarnak a Bárány menyegző vacsorájára jönni. Mi bízunk a mi Urunkban, aki így szólt Pilátushoz: »Valaki az igazságtól vagy, hallgatja az én beszédemet.« Reméljük, hogy az Úr ott is keresni fogja az övéit. Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy több atyafi szükségesnek látta könyveket árulni. Ez a munka igen áldásos, bár teljesítené az Úr az én mindennapi kérésemet, hogy jövő télen minden atyafi vállalkoznék könyvárusításra. Hazánk 63 megyéből áll s ha minden megyében csak 3 atyafi vállalkoznék erre a munkára, akkor 189 könyvárusítóra lenne szükség. Kedves atyafiak, ez nem volna sok, mert hamarabb jönne a mi Urunk Jézusunk, ha az evangéliumot bizonyágnak az egész földön prédikálják. Kedves testvérek, imádkozzatok mindenütt, hogy az Úr ébressze fel atyánkfiait és testvérnőinket erre a dicsőséges célra. Bereczki István atyánkfia Szilágy megyében 3 hónap alatt 230, 19 kor. értékű könyvet adott el, Marha János, aki 17 napig árult Torda és Kolozs megyékben 61 koronáért. Most Szilágy megyébe küldtem.

Bereczki András 6 nap alatt eladott 16 kor. értékű könyvet. A többi atyafi, mint Soos István és Tamás János is sikerrel dolgoztak, az ő kimutatásait még nem küldték be, azért más alkalommal adhatok róla értesítést. Utóbb voltam egy Deritén nevű községben, ahol Soos atyafi könyveket árult. Nagy számmal gyűltek össze a lakosok, még a fő- és aljegyző úr is megjel. it; milyen szándékból, azt csak az Úr tudja, de mindnyájan hallgatták a jelenvaló igazságot. A főjegyző úr annyira érdeklődött a vallásos dolog iránt, hogy szerette volna a baptista és adventista hitfelekezet közti különbséget látni, és a baptista gyülekezetbe hívott minket. Többször kérte őket a főjegyző úr, hogy adjanak nekem a szót, de kegyetlenül visszautasították a kérését. Végre mégis szóhoz juthattam, de mivel minduntalan megtiltottak a beszédet, eltávoztunk onnan, a gyülekezet jó része velem jött és csak néhány baptista maradt ott. Azután még 10 óra után egy baptista családnál sok hallgató előtt a következő

két dolgról beszélhettem. 1. Nem vagyunk a törvény alatt, ha meg akarjuk tartani azt. 2. A törvény csak útmutató, tükör, amiben látjuk magunkat, ámde a bűnöktől megtisztító a mi drága Megváltónk, aki mondja: Ján. 14, 15; 15, 10; Máté 5, 17-19; Luk. 16, 17; Máté 19, 17; 1. Ján. 2, 2-6; 3, 4; 5, 3.

Soos atyafi a szavaimat tolmácsolta román nyelvre, és mind a két pont világos lett előttük. Egy baptista testvér, aki már néhány szombatot megtartott, most teljesen a jelenvaló igazsághoz csatlakozott és kezdette tisztítani házat a régi kovásztól: sertéshús stb. Testvéreim, imádkozzatok, hogy a szép sikerrel megindult munka bő áldást hozzon, hogy mielőbb örvendezhessünk a Megváltó dicsőséges eljövetelén.

Kessel Frigyes.

Krisztus Urunknak zászlója a szerbeknél.

Az Úr Jézusnak van egy zászlója, amelyhez összegyűlnek minden nemzetből, népekből és nyelvekből. Egy zászló, amelyen áll: »Itt tetszik meg a szenteknek tűrések: itt tetszik meg, hogy kik tartják meg az Istennek parancsolatit és a Jézusnak hitét.« Egy zászló, amelyen áll a tisztaság, szentség, józan-ság, mértékletesség, ö negtagadás és egészség. Egy zászló, mely által figyelemztetve lesz a világ, hogy térjen meg Istenhez, imádja őt egyedül és neki szolgáljon és h: a szükség kívánja, életét is áldozza Istennek minden igazságáért.

Ez a zászló kibontatott a szerbeknél is, s a szerb nép örömmel gyülekezik alája.

Midőn Proháron voltunk, találtunk lelkeket, akik örömmel csatlakoznak az Úr Jézus zászlaja alá, de meg kell őket tanítani előbb a teljes igazságnak ismeretére.

Egy kedves barátunk, aki gépész, midőn elhatározta magát, hogy többé szombatnapon nem dolgozik, vasárnapon pedig dolgozott: a cséplőgépek kereke

A magyar egyesület negyedévi kimutatása

1909. január 1-től március 31-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvét.		Dézsmá		Heti adakoz.		Inmanapi adakoz.		Szombati iskola			Vall. irat. egyf.		
		Köszél.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Kimut.	K	f.
Arad	25	—	—	76	99	2	70	—	—	12	11	27	—	57	12
Árpás	9	—	—	132	—	7	68	—	—	9	20	90	—	—	—
Békés-Csaba	15	—	—	204	38	3	—	—	—	15	17	10	—	16	47
Bogártelke	7	—	—	51	32	3	26	—	—	7	6	22	3	—	—
Brassó	29	5	—	223	60	5	44	—	—	13	32	75	8	84	97
Budapest	39	—	—	427	96	15	90	—	—	38	35	—	—	30	85
Dridiv	19	—	—	50	28	3	10	—	—	27	7	—	—	—	—
Fogaras	8	—	—	68	24	4	—	—	—	11	7	30	—	—	—
Földszin	10	—	—	35	—	2	13	—	—	10	6	10	—	—	—
Gyórok	15	—	—	52	10	—	—	—	—	14	6	60	—	16	40
Karlova	10	—	—	51	92	1	92	—	—	16	4	84	—	—	—
Kolozs	21	—	—	92	20	4	06	—	—	21	10	38	13	7	20
Kolozsvár	57	4	—	444	72	14	12	—	—	40	49	15	26	60	—
Kumán	7	—	—	35	66	2	—	—	—	8	4	10	—	—	—
Mokrin	10	—	—	37	29	3	52	—	—	14	13	28	—	—	—
Nagylászló	9	—	—	72	48	5	04	—	—	5	8	07	—	—	—
Nagyselyk	11	—	—	177	72	4	42	2	—	9	6	93	—	2	—
Nagyszében	16	3	—	109	82	5	60	—	—	12	23	50	—	51	—
Nagyvárad	14	—	—	81	—	—	70	—	—	14	6	38	—	—	—
Róde	14	—	—	73	50	2	42	—	—	11	3	56	—	4	70
Szegesvár	14	—	—	100	20	2	63	—	—	11	8	74	—	30	—
Szék	22	—	—	45	86	—	—	—	—	22	5	61	4	7	68
Székely-Derzs	5	—	—	—	—	2	—	—	—	5	3	—	—	—	—
Székudvar	41	—	—	199	74	4	70	—	—	29	6	04	—	7	50
Szovátf	8	—	—	85	14	—	—	—	—	8	3	72	6	—	—
Temesvár	6	—	—	51	—	1	—	—	—	6	4	96	1	—	—
Titel	9	—	—	14	20	—	—	—	—	9	14	—	—	—	—
Vajda-Kararás	11	—	—	80	40	—	—	—	—	11	5	51	—	—	94
Vista	32	—	—	51	12	—	—	—	—	32	7	11	8	—	—
Elszörtak	9	—	—	98	50	3	50	5	—	—	3	90	—	—	—
Adakozások	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen	502	12	—	3224	34	104	84	7	—	439	343	02	69	376	83

egy napon tökéletesen levágta a bal karját és ekkor az ellenség arra akarta rábeszélni, hogy azért történt, mert a zsidó szombatot meg akarja ünnepelni. Mások pedig azt állították, hogy azért történt, mert a szent vasárnapon dolgozott; a mi barátunk pedig mindennek dacára, midőn kijött a kórházból, tovább ünnepeli a szombatnapot, az Úrnak napját.

Progaról átmentünk Belgrádra, ahol szintén néhány lélek van, akik szeretik a jelenvaló igazságot hallgatni és van egy lélek, aki már a keresztséget is várja. Belgrádból mentünk Új-Karlovára, ahol már van egy atyánkfia és egy testvérnőnk. Új-Karlováról aztán el-

mentem Zentára, ahol egy kedves érdeklődő lélekkel éjjelig beszélgettem az Úr munkájának fontosságáról. Zentáról én és H. testvér pénteken hajón Titelre mentünk, ahol igen áldásos napunk volt, négy lélek felvette a keresztséget. Titelről Kumánra mentünk, ahol szüneten érdeklődő lelkekkel telt meg a mi kis imatermünk. Kumánról mentünk Karlovára, Mokrinra, ahol szintén vannak lelkek, akik az Úr igazsága iránt érdeklődnek, többen föl is állván hajlandóságot mutatva, hogy szeretnék az Úr Jézust követni. Úgy szintén Törökkanizsán is több mint 50 lélek gyűlt egybe az evangéliumot hallgatni, aminek az a jele, hogy a szerb nép is hajlandó a

jó Megváltót követni. Innét Gyalára mentünk, ahol szintén az igazságnak magvát hirdettük és itt is összegyűlt néhány lélek az igét hallgatni.

Mindenütt látjuk, hogy a népek hajlandók az Úr Jézusnak zászlaja alá gyülekezni, míg végre az ő összegyűjtött népét beviszi az örök dicsőséges nyugalomba.

Kinek egyedül dicsőség, imádás és tisztesség legyen örökön örökké.

Testvérek, imádkozzatok az Úrnak munkájáért a szerbek között is, hogy legyen befejezve minél hamarább, hogy eljöhessen az Úr Jézus Krisztus minél hamarább.

Todor Péter.

Az Úr munkájában tett tapasztalataim Kolozsvár vidékén.

Nem tudok elegendé hálát mondani a jó Istennek, hogy engem arra méltatott, hogy az ő szőlőjében munkás lehetek. Ahogy eljöttem Aradról, a könyv-írásítást megkezdtem a román-ajkú nép között, azonban nem sokat tudok elterjeszteni közöttük, mert ők nagyon ragaszkodnak a kereszthez, és ha nincsen kereszt a könyven, nem veszik meg. Ez a szegény nép nagy sötétségben és tudatlanságban van és az ördög nagyon sokszor felhasználta őket, hogy engem háborgassanak. Sokszor szaladtak utánam a kövekkel és azzal fenyegettek, hogy megvernek. Olvasd Máté 10, 23. Ez a tapasztalat velem is sokszor megtörtént, hogy kénytelen voltam, egyik faluból a másikba szaladni, de azért az Úr velem volt és nem hagyott el, sőt inkább megáldotta fáradságomat. Nagyon sok lélekre találtam, kik az igazságot szeretik, de tudatlanok. Nagyon sokaknak tartottam bibliaórákat, különösen egy községben, ahol már vannak, kik a szombatot ünneplik. Amikor bementem ezen községbe, az ördög nagyon ellenem támadt és felhasznált néhány baptistát is, kik veréssel fenyegettek engem, de mindazáltal az Úr vezetett olyan lelkekhez, kik nagy örömmel fogadtak és szívesen halgatták a jelenvaló igazságot.

Azután hazamentem az én szülőfö-

demre, Magyarszovátra, és itt dolgoztam tovább, ahol néha olyan sokan voltunk a gyülekezetben, hogy a lámpa egy este kétszer is elaludt. Sokan vannak, kik szeretik az igazságot és hívnak engem, hogy tartsak nekik bibliaórákat. Nagyon sok a munka mindenütt, de kevés a munkás, különösen a román nép között.

Felkérem kedves testvéreinket, hogy imádkozzanak miérettünk is, hogy küldjön az Úr munkásokat a román nép közé.

Soos István.

Könyv-írásítási kimutatás

1908. októbertől 1-től 1909. márciusig.

Név	Helység	Nap	Óra	Eladott K f
Ambrus Pál	—	—	—	— —
ifj. Bálint Fer.	—	—	—	— —
Bereczki A.	M.-Szovát	6	60	16 —
Bereczki I.	„	86	575	230 21
Brenner M.	—	6	30	44 —
Fülöp Judit	—	—	—	— —
Kelemen I.	—	—	—	— —
Marha János	V.-Kamarás	26	192	79 11
Nagy Gy.	—	33	276	172 —
Peller J.	—	—	—	— —
Soos István	M.-Szovát	55	410	219 20
Tamás J.	—	32	—	40 20
Tokos Gábor	—	—	208	210 76
Weber J.	—	33	255	277 —
Összesen		277	2006	1288 48

Szerelmes testvéreim!

Az Úrnak munkája különböző, éppúgy az Úrnak ajándékai is különbözők. Mert ha a világban különböző szolgálatok léteznek, mennyivel inkább a világ teremtőjének ügyében ne volna. Mindenki arra törekszik, hogy az ő szolgálatjában csak megbízható embereket alkalmazzon, de mennyivel inkább szükség az, hogy a mi Urunk Istenünk vagyonának őrökésére igaz gondviselő legyen, mint volt Péter is. 2. Péter 1, 12. 13. Mivel azok is tudták az igazságot, mindannak dacára mégis mindig nagyobb tevékenységre és hűsége buzdította őket. Hát nekünk mennyi hűsége és kitartásra van szükségünk a mai könnyelmű korszakban?

Kedves testvéreim, bátorkodom a ti örülő szívetekhez hozni ismét ezen semet; mert szükség, hogy a nagy n szolgálatjában előrehaladjunk, mint uk is: Péld. 19, 17; Zsid. 13, 16, y a mi szegényeink a miáltalunk rolt ajándékért hálát adhassanak a Istennek, hogy a mi szolgálatunk es legyen.

Testvéretek az Úrban

Bolyánszky Máttyás.

Halálozások.

1908. augusztus 2-án meghalt Rem- Magdolna testvérnénk Budapesten (Óbányán). Hosszú gyengélkedését és envedését türelemmel hordozta mind- igig. Nehány évvel ezelőtt megismerte jelenvaló igazságot Szegeden. Sze- tte Megváltóját és mindvégig hű ma- dt hozzá. A testvérek szép számmal lentek meg a temetésnél. Idegenek gy figyelemmel hallgatták végig az zavát. Várjuk a holdog viszontlá- midőn az élet fejedelme megérkezik.

H. J. F.

1909. november 1-én meghalt Dokity téva testvérünk 33 éves korában. Az igazságot elfogadta 1907-ben és azután mindig hűséges tagja volt a mokrini gyülekezetnek, örvendett annak, hogy az Úr meghívta őt a világ romlottságá- ól. Készült a friedensauai iskolába, de közben beteg lett és többé nem gyó- gyult fel. A mokrini gyülekezet egy munkára képes fiatal embert veszített el benne. A temetésén szép számmal voltak jelen.

Todor Péter.

1908. november 3-án meghalt Ere- mity Eicza testvérnénk, aki 1856-ban született és 1904. július havában az igazságot elfogadta, azután mindig hű- séges tagja volt a kumáni gyülekezetnek. Az utolsó pillanatig teljes hittel és bizalom- mal tekintett az Úrra, várván a halál- nak pillanatát és a feltámadásnak idejét.

Tosán Dusan.

Vistán halt meg március 14-én a mi kedves testvérnénk András Andrásné 72 éves korában. Ő buzgó és hű tagja volt a gyülekezetnek. András István és Fabula Mihály atyánkfiai tartották a gyászbeszédet 1. Móz. 3, 19 és Zsolt. 116, 15 fölött.

Kessel Frigyes.

Nyugtázások.

A magyarországi központi szegénypénz- tárba 1909. január 1-től március 31-ig befolyt a

Bogártelki gyülekezetből	K 15,16
Budapesti ..	.. 5,11
Drüüfi ..	.. 6,66
Karlovai ..	.. 1,80
Kolozsvári ..	.. 7,30
Kumáni ..	.. 3,—
Mokrini ..	.. 6,32
Széki ..	.. 2,30
Vajdakamarási ..	.. 2,30
Vistai ..	.. 1,50
Rassáról ..	.. 5,70

Összesen K 57,15

„Mint meg vagyón írva: Osztozott és adott a szegényeknek, és annak jótéteménye mindörökké megmarad. 2. Kor. 9, 9.

Az Úy áldása legyen a jutalmazási mind- nyájoknak.

Bolyánszky Máttyás, Békéscsaba.

Egy k. barátunk Kolozsvárt adott 50 ko- ronát a missió részére és 30 korona külön- dézsmát.

Kessel Frigyes.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden negyedévben.

Nyomatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Hamburgban.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Hörcher Gy., Kessel Fy.

Felölös szerkesztő: *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára

„Az utolsó üzenet“ című lappal és bibliai
leckékkel:

Egy egész évre . . . . . K 3,—
Amerikába . . . . . \$ —,75

(„Az utolsó üzenet“ című lap nélkül) nem
rendelhető.)

Előfizetések

Huenergardt János F., Péczel, Kör-utca 234
címe küldendők.

Evangéliumi munkás.

„Mindenik pedig az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

II. évfolyam. Budapest, 1909. augusztus havában.

3. szám.

A segítségnek és a szolgálatnak hivatala.

Krisztus a mi előképünk. Az ő műveiből olvasunk: »Jézus Galilea tar- tományában járt és tanított az ő isko- lákban és hirdette az Isten országáról való evangéliumot és mindenféle gyen- geségeket és betegségeket gyógyított a nép között.«

Krisztus meggyógyította az embere- ket és azután prédikált a meggyógyult egyéneknek, azoknak is, akik tanul- tak gyógyulásuknak. Ez az a munka, melyet azoknak is tenniük kell, akik a legfontosabb igazságok tudásával megbizáltak, amely csak valaha halandónak adatott. A kérdés, amelyre most felel- niük kell, az: hajlandók vagyunk-e saját erejünket mellőzni és háttérbe szorítani? Mesterünknek szolgálatjában használjuk fel a mi erőnket? Felemel- kedik-e a mi hangunk könyörgésért a magasba? Tiszta-e és erős a mi hitünk? Mellőzünk-e már minden előítéletet, rossz gondolatot és rágalmazást? Törek- szünk-e már a menyeeiek után vagy még mindig a földhöz ragaszkodunk? Nyitva állanak-e már szemünk, úgy hogy azoknak szükségét láthassuk, akik körülöttünk vannak? Óh bár beismer- nök és felfoghatnók, hogy Jézus milyen komoly és szorgalmas, hogy az evangé- liumnak magvát széjjel hintse, úgy a mi törekvéseink sem csupán arra szorit- koznak, hogy részt vegyünk a szombati iskolában, hanem fáradhatatlanul tevé- kenyek legyünk, hogy vigyük a romlásba indult lelkeknek az élet kenyerét.

Testvéretek! ébredjete fel és mutas- satok eleven érdeklődést az Úr szőlő- jének megművelésére, amely még mű- veletlenül paragon fekszik. Szenteljétek magatokat visszatartatlanul a munka

feladatának, adjátok az igazságnak gaz- dag kincseit azoknak, akik még a sü- téségekben vannak. Gondolkozzatok a betegekről és készítsétek elő az ő szí- veiket és érzelmeiket ezen szavak meg- hallására: »Nézd, ez az Isten báránya, amely a világ bűnét hordozza.«

Mindenki tehet valamit. Sokan ipar- kodnak magukat menteni és így szól- nak: az én házi teendőim, gyermekeim elfoglalják az én időmet és tehetsége- met. Szülők! A ti gyermekeiteknek segítségetekre kellene lenni a Mester iránti tevékenységben. A gyermekek ifjú tagjai az Úr családjának. Arra kellene utalnok ők, hogy szenteljék magokat Istennek, akié a teremtés és megváltás által. Úgy kellene őket ne- velni és kiképezni, hogy ők is különbö- ző szolgálatokban segítségére legyenek az Úr munkájának. Amennyiben ők másoknak segítségére vannak, annyiban szaporítják az ő szerencséjüket és hasz- navehetőségüket. Egészséges életmód- nak kell lenni a családban. A szülők- nek meg kellene ismerni a nagy fele- lősséget, amely Isten által rájuk haram- lott. Szükség lenne, hogy az egészségi formákat és azoknak alárendelt alapel- veit tanulmányozzák, hogy az önmeg- tagadás az egyedüli és biztos fonál. A föld lakosainak egész tömege széjjel romboltott az egészség törvényeinek mellőzése által, tudniillik a törvények- nek, amelyeknek az ő testök alá van vetve, lehetséges, hogy önmagok felett uralkodjanak, miáltal képtelenné válnak az örökkévaló igazságot az igazi fényé- ben megismerni és méltányolni. Kész- akarva vagy tudatlanságukban gyermekei- ket az önmegelégedés útján vezetik, és ezáltal előkészítik őket az ő bűneiknek elviselésére, amely a természeti törvé- nyek átlépésének következménye. Ez